

[Aksel Larsen.]

Dette er der forsåvidt ikke noget at gøre ved, hvis der er rimelighed for en afvikling. Men jeg synes, at man er nødt til, ikke mindst fra den højtærede handelsministers side, at beskæftige sig lidt også med statens forpligtelser overfor dette personale. Det er folk, som for manges vedkommende har været ansat der i en lang år-række, for nogles vedkommende op til femten år. Det er folk, som har tilbragt deres bedste leve- og arbejdsår i direktoratet for vareforsyning under dets forskellige navne og skikkelser. Mange af dem er op imod et halvt hundrede år nu og vil være ude for et ganske betydeligt handicap, hvis de skal forsøge at skaffe sig arbejde andre steder, og dette handicap vil ikke være mindre, fordi de kommer fra direktoratet for vareforsyning.

Hvis man kommer og søger stilling på et eller andet kontor eller i en erhvervs virksomhed og så må oplyse, at man i den sidste halve snes år har arbejdet i direktoratet for vareforsyning, er der størst chance for, at der bliver sagt: tak, en sabotør fra det foretagende kan vi ikke bruge her! Jeg synes, man må være opmærksom på dette, og man må derfor, uden at jeg taler for, at man skal have større personale end nødvendigt, lade være med at foretage flere afskedigelser end påkrævet. Jeg mener, at man f. eks. må se totalt at undgå overarbejde. Det er ganske urimeligt at lade udføre overarbejde, samtidig med at man afskediger folk. Jeg mener samtidig, at staten må have visse forpligtelser overfor de folk, den afskediger. Jeg ved godt, at det er folk, der ikke er fast ansatte i statstjenesten med pensionsberettigelse, og der er formodentlig ingen hjemmel for på nogen måde at give dem pension, men staten må vel på en eller anden måde kunne interessere sig for dem, hvis de iøvrigt duer til noget, den bør forsøge at skaffe dem beskæftigelse, hvis de skulle være kvalificerede og skulle have vanskelighed ved at skaffe sig stilling i det private erhvervsliv.

Jeg vil samtidig henstille til den højtærede handelsminister; der i så henseende besidder ganske særlige kvalifikationer, som ingen tidligere handelsminister har haft, at udtale sig om personalet i varedirektoratet. Det er jo således, at det er dette personale, der altid må stå for skud, når det drejer sig

om administrationen af restriktionerne, det er dem, man skyder på. Der føres presse-polemik og der holdes taler, og man lader forstå, at der sidder en masse mere eller mindre uduelige mennesker, som måske selv tror, de er genier, men som ikke egner sig til andet end at forhale tingene. Jeg skal minde om en tale, det ærede medlem hr. Viggo Starcke holdt her i tinget ved en tidligere lejlighed, og det er jo faktisk således, at varedirektoratets personale, hvor de viser sig — også når de ikke søger arbejde —, hvis de oplyser, at de er beskæftiget ved direktoratet for vareforsyning, med det samme får sat en sort kokarde på sig, og så ved hæderlige mennesker ikke, om de kan være bekendt at omgås dem. Jeg er af den mening, at det må være de ansvarlige ledere af en institution, som også må tage ansvaret for det arbejde, der udføres, og så voldsomt som der skydes på direktoratet for vareforsyning med adresse til dets personale — med ganske uberettiget adresse til dets personale —, bør det være den højtærede handelsministers pligt at sige et par ord om denne sag, klargøre, hvorvidt der arbejdes dårligt eller godt i varedirektoratet, og hvis der arbejdes godt, så formane offentligheden til ikke at skyde på pianisten, som ikke kan spille bedre, end instrumentet tillader. Derved kunne den højtærede handelsminister også bøde på dette, at en af hans forgængere — jeg tror, det var handelsminister Villemoes — har fremsat nogle offentlige udtalelser om varedirektoratets personales dårlige kvalifikationer.

Det er de bemærkninger, som det foreliggende lovforslag og det konservative folkepartis forslag til beslutning giver mig anledning til. Det vil afhænge af den måde, hvorpå sagen behandles, og den affattelse, den får, når lovforslaget kommer til anden behandling, hvad mit parti iøvrigt måtte have at sige, og hvilken endelig stilling vi vil tage.

Viggo Starcke: Jeg skal ikke trætte det høje ting med nogen lang tale, fordi retsforbundet er ved at komme i den lykkelige situation, at de ord, vi ellers plejede at skulle sige, nu siges af de andre partiers ordførere. Jeg vil da særlig have lov til at takke for de udmærkede indlæg, som kom